

ת"פ (קרית שמונה) 66540-08-24 - מדינת ישראל נ' יגאל זרד

ת"פ (קרית-שמונה) 66540-08-24 - מדינת ישראל נ' יגאל זרד/שלום קרית-שמונה

ת"פ (קרית-שמונה) 66540-08-24

מדינת ישראל

נגד

יגאל זרד

בית משפט השלום בקרית-שמונה

[03.08.2025]

כבוד השופט ערן בר אור

החלטה

בתאריך 13.7.2025 נגזר עונשו של הנאשם והוטלו עליו, בין היתר, מאסר בפועל למשך 12 חודשים (שריצויו עוכב עד לתאריך 7.9.2025) וכן עונש פסילה בפועל בן 30 חודשים, לריצויו החל מתאריך 1.8.2025. יום לפני תחילת תוקפה של הפסילה, בתאריך 31.7.2025 הגיש הנאשם את הבקשה שלפני, במסגרתה הוא עותר לעיכוב רכיב הפסילה שבגזר הדין, עד לסיום הדיון בערעור שבכוונתו להגיש על רכיב המאסר בפועל שבגזר הדין. יודגש כי למעשה הנאשם כבר פסול מלנהוג מיום 1.8.2025.

לטענת הנאשם, "עד להכרעה בערעור המבקש מנסה לעשות כל שביכולתו כדי להתפרנס ולו במעט ורישיון הנהיגה של המבקש משמש לו לפרנסתו". לפיכך מתבקש בית המשפט לנהוג במידת הרחמים ולאפשר לנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה עד לאחר הכרעה בערעור אשר עתיד להיות מוגש לבית המשפט המחוזי.

המאשימה מתנגדת לבקשה שעה שלטענתה הגם שהפגיעה בפרנסתו של הנאשם מובנת, זוהי מהות הענישה כאשר מדובר בעונש פסילה של רישיון הנהיגה. עוד מוסיפה המאשימה כי פסילה הרישיון אינה פוגעת בנאשם כמו מאסר

בפועל, ובקשה מעין זו תתקבל רק במקרי קיצון, כגון צורך רפואי או מקרה חריג אחר.

לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה ובתגובת המאשימה, מצאתי שדינה של הבקשה להידחות.

מהבקשה עולה כי בכוונת הנאשם להגיש ערעור על רכיב המאסר בפועל שנגזר עליו, ועל רכיב זה בלבד. משכך, לא ברור מדוע מתבקש עיכוב ביצוע של רכיב הפסילה בפועל, שאין בכוונת הנאשם לערער עליו, שהרי אין קשר בין רכיב המאסר בפועל וסיכויי הערעור בעניינו, לרכיב הפסילה בפועל.

משעה שהנאשם הצהיר כי הוא אינו מתכוון לערער על הרכיב העונשי אותו הוא מבקש לעכב, אין מקום לבחון את הבקשה על פי אמות המידה שנקבעו בע"פ 111/99 ארנולד שוורץ נ' מדינת ישראל, נד(3) 769 (2000), ועל הנאשם להביא טעמים של ממש המצדיקים את עיכוב העונש המבוקש. הדברים נכונים במיוחד כאשר הנאשם מבקש להורות על עיכוב עונש פסילה של רישיון הנהיגה, אשר גם אם היה הנאשם מבקש לערער על רכיב עונשי זה בקשתו הייתה מתקבלת רק במקרי קיצון, כפי שנקבע בע"פ 2397/10 שלמה פרל נ' מדינת ישראל (19.4.2010): "[...] העונש בו מדובר אינו כולל שלילת חירות אישית על דרך של מאסר או פגיעות דומות, אלא פסילה של רישיון הנהיגה בלבד (שיש בה רק משום הגבלת פעילות חלקית). במקרים שכאלה משתנה נקודת האיזון כתוצאה משינוי עוצמתם של האינטרסים והזכויות המתנגשים: בעוד שאינטרס הציבור בביצוע העונש המידי נשאר חזק, הפגיעה בזכויותיו של המערער קטנה בצורה משמעותית ומצדיקה את עיכוב העונש רק במקרי קיצון (ראו: ע"פ 6341/04 הר אש נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל ([פורסם בנבו], 10.8.2004); ע"פ 1698/05 שמואלי נ' מדינת ישראל (14.3.2005))."

נימוקיו של הנאשם, הקשורים לרצונו להמשיך ולהתפרנס על להכרעה בערעור, שלא יעסוק בעונש פסילת הרישיון, אינם עולים כדי "מקרה קיצון" שיצדיק את קבלת הבקשה.

יזכר שהפסילה הוטלה בשל הרשעתו של הנאשם בשתי עבירות של נהיגה בשכרות, בעת שהיה תחת השפעת סמים. על חומרתה של עבירת הנהיגה בשכרות, עמד כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4766/19 מוחמד יחיה נ' מדינת ישראל (נבו) (15.7.2019) כשקבע:

"נהיגה בשיכרות הפכה בשנים האחרונות ל"מכת מדינה" אשר מעמידה בסיכון את שלום הציבור ואת ביטחונו. משכך, על בית המשפט מוטלת האחריות להרחיק נהגים פורעי חוק מהכביש ולהחמיר ולנקוט ביד קשה כלפי אלו הנוהגים תחת השפעת משקאות משכרים (וראו גם: רע"פ 2669/19 חאמד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 12 (28.4.2019); רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 9 (6.2.2013))."

עוד ראוי להזכיר כי די בהגשת בקשה לעיכוב ביצוע ברגע האחרון כדי להצדיק את דחייתה (ראו ברע"פ 7234/22 אליצור אהרון נ' מדינת ישראל (נבו) 6.11.2022); רע"פ 4642/22 אל שייך נ' מדינת ישראל, (10.7.2022) ואף מהטעם הזה יש להורות על דחיית הבקשה.

מכל האמור לעיל - הבקשה לעיכוב ביצוע עונש הפסילה נדחית. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לאלתר.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ה, 03 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.